

Dokument z posiedzenia

B8-0270/2017

19.4.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Wenezueli
(2017/2651(RSP))

Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Nedzhmi Ali, Izaskun Bilbao Barandica, Enrique Calvet Chambon, Marielle de Sarnez, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin, Gesine Meissner, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
w imieniu grupy ALDE

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Wenezueli
(2017/2651(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje liczne wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Wenezueli, w szczególności rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli¹, rezolucję z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie prześladowań demokratycznej opozycji w Wenezueli², rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli³ oraz rezolucję z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli⁴,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, którego Wenezuela jest stroną,
- uwzględniając Międzyamerykańską kartę demokratyczną przyjętą w dniu 11 września 2001 r.,
- uwzględniając konstytucję Wenezueli, w szczególności jej art. 72 i 233,
- uwzględniając pismo organizacji Human Rights Watch do sekretarza generalnego Organizacji Państw Amerykańskich Luisa Almagro Lemesa z dnia 16 maja 2016 r. na temat Wenezueli⁵,
- uwzględniając oświadczenie z dnia 31 marca 2017 r. wydane przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina na temat decyzji Sądu Najwyższego Wenezueli o przejęciu uprawnień ustawodawczych Zgromadzenia Narodowego,
- uwzględniając ostrzeżenia Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) w sprawozdaniach z dnia 30 maja 2016 r. i z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie Wenezueli i apel jego Sekretarza Generalnego o pilne zwołanie posiedzenia Stałej Rady na mocy art. 20 karty demokratycznej, aby omówić kryzys polityczny w Wenezueli,
- uwzględniając pismo z dnia 27 marca 2017 r. skierowane przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini w sprawie pogarszającej się sytuacji i poważnych kryzysów politycznych, gospodarczych i humanitarnych w Wenezueli,
- uwzględniając deklarację OPA podpisaną przez jej 14 państw członkowskich w dniu 13 marca 2017 r., w której wezwano Wenezuelę m.in. do szybkiego zaplanowania

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0176.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0106.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0080.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0269.

⁵ <https://www.hrw.org/news/2016/05/16/letter-human-rights-watch-secretary-general-almagro-about-venezuela>

wyborów, uwolnienia więźniów politycznych i uznania zapisanego w jej konstytucji rozdziału władzy,

- uwzględniając rezolucję Stałej Rady OPA z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Wenezueli,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 27 marca 2017 r. wenezuelski Sąd Najwyższy wydał decyzję o uznaniu wszelkich aktów prawnych wydanych przez Zgromadzenie Narodowe za niezgodne z konstytucją i określił poparcie dla Międzyamerykańskiej karty demokratycznej jako akt zdrady, mimo iż jest to akt prawny, którego Wenezuela jest sygnatariuszem; mając na uwadze, że w dniu 29 marca 2017 r. Sąd Najwyższy Wenezueli wydał decyzję o zawieszeniu Zgromadzenia Narodowego i unieważnieniu jego działań, postanawiając o przejęciu funkcji ustawodawczej przez Sąd Najwyższy;
- B. mając na uwadze, że decyzje te zostały wydane bez żadnych podstaw konstytucyjnych, czy to w odniesieniu do uprawnień przyznanych Zgromadzeniu Narodowemu (art. 187 konstytucji), czy uprawnień, z których korzysta Izba Konstytucyjna Sądu Najwyższego (art. 336 Konstytucji);
- C. mając na uwadze, że wyznaczony przez rząd Wenezueli prokurator generalny państwa, Luisa Ortega Díaz, odrzuciła decyzję wydaną przez Sąd Najwyższy, uznając ją za naruszenie porządku konstytucyjnego;
- D. mając na uwadze, że decyzje wydane przez Sąd Najwyższy Wenezueli stanowią naruszenie zarówno rozdziału władzy zagwarantowanego w konstytucji oraz zobowiązania wszystkich sędziów do poszanowania i zagwarantowania integralności konstytucji Wenezueli (art. 334);
- E. mając na uwadze, że Sąd Najwyższy zawiesił uprzednio Zgromadzenie Narodowe i unieważnił jego działania w dniu 1 sierpnia 2016 r. i w dniu 5 września 2016 r. orzeczeniem nr 808;
- F. mając na uwadze, że uniwersalne normy, jak również umowy regionalne i międzynarodowe, których stroną jest Wenezuela, i do których egzekwowania jest zatem zobowiązana, definiują rozdział władzy jako niezbędną gwarancję ochrony praw obywateli oraz obrony demokracji i praworządności, które są podstawowymi warunkami istnienia demokracji przedstawicielskiej;
- G. mając na uwadze, że międzynarodowe naciski zmusiły prezydenta Nicolasa Maduro do zwrócenia się do Sądu Najwyższego o zmianę decyzji o unieważnieniu Zgromadzenia Narodowego oraz mając na uwadze, że w dniu 1 kwietnia 2017 r. Sąd Najwyższy wydał nowe decyzje, które wydawały się przywracać władzę Zgromadzenia Narodowego;
- H. mając na uwadze, że koalicja wenezuelskich partii opozycyjnych MUD zdobyła 112 miejsc w liczącym sobie 167 miejsc Zgromadzeniu Narodowym, co stanowi większość dwóch trzecich miejsc, w stosunku do 55 miejsc, które zdobyła PSUV; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy uniemożliwił następnie czterem nowo wybranym przedstawicielom Zgromadzenia Narodowego, przy czym trzech z nich to

przedstawiciele MUD, objęcie urzędu, co pozbawiło opozycję większości dwóch trzecich miejsc;

- I. mając na uwadze, że ostatnie arbitralne aresztowania zwiększyły liczbę więźniów politycznych do 111, przy czym znaleźli się wśród nich przywódcy polityczni, tacy jak Leopoldo López, Antonio Ledezma i Daniel Ceballos;
 - J. mając na uwadze, że w dniu 25 stycznia 2017 r. sekretarz generalny OPA Luis Almagro Lemes oświadczył w Parlamencie Europejskim, że rozpoczęty w dniu 30 października 2016 r. i popierany przez Unię Europejską dialog w postaci mediacji trzech byłych prezydentów i Kościoła katolickiego, nie doprowadził do osiągnięcia zamierzonych celów; mając na uwadze, że rząd odmówił zaoferowania MUD jakichkolwiek ustępstw podczas tych negocjacji;
 - K. mając na uwadze, że rząd zawiesił zaplanowane na grudzień 2016 r. wybory lokalne i regionalne oraz pomimo spełnienia wszystkich wymogów konstytucyjnych uniemożliwił przeprowadzenie referendum w sprawie odwołania na mocy przepisu konstytucyjnego, który umożliwia 20 % elektoratu żądać usunięcia niecieszącego się popularnością prezydenta, a także zagroził wstrzymaniem wszelkich procesów wyborczych na czas nieokreślony;
 - L. mając na uwadze, że wpływy kubańskiego reżimu w Wenezueli w zakresie programów socjalnych, policji i służb bezpieczeństwa przyczyniły się do destabilizacji demokracji i nasilenia represji politycznych wobec opozycji;
1. wyraża poważne zaniepokojenie ciągłym niekonstytucyjnym naruszaniem porządku demokratycznego w Wenezueli po orzeczeniu wydanym przez Sąd Najwyższy Wenezueli w celu przejęcia uprawnień ustawodawczych Zgromadzenia Narodowego, a także brakiem rozdziału władz i niezależności władz państwowych;
 2. potępia decyzje Sądu Najwyższego Wenezueli o zawieszeniu uprawnień Zgromadzenia Narodowego i o ich przejęciu, uznając je za zasadniczo sprzeczne z praktykami demokratycznymi i stanowiące naruszenie porządku konstytucyjnego Wenezueli; uważa za niezbędne, niezależnie do niedawnej rewizji niektórych elementów tych decyzji, by rząd Wenezueli zapewnił pełne przywrócenie porządku demokratycznego;
 3. wyraża głębokie zaniepokojenie pogarszającą się dramatycznie sytuacją w dziedzinie demokracji, praw człowieka oraz sytuacją społeczno-gospodarczą w Wenezueli, a także klimatem rosnącej niestabilności politycznej i społecznej;
 4. apeluje do rządu i Sądu Najwyższego Wenezueli o przestrzeganie konstytucji, w tym uprawnień przyznanych na mocy konstytucji wenezuelskiej wszystkim praworządnie wybranym członkom parlamentu;
 5. wzywa rząd Wenezueli do zagwarantowania rozdziału i niezależności organów władzy oraz do przywrócenia pełnej władzy konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego; przypomina, że rozdział równorzędnych organów władzy oraz brak wzajemnych ingerencji pomiędzy nimi to podstawowa zasada państw demokratycznych opierających się na praworządności;

6. wzywa rząd Wenezueli do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; przypomina, że uwolnienie więźniów politycznych zostało zatwierdzone przez Zgromadzenie Narodowe w ramach ustawy o pojednaniu narodowym, wobec której decyzją władzy wykonawczej postawiono weto; podkreśla, że nie może istnieć trwałe pokojowe rozwiązanie dla Wenezueli dopóki istnieją więźniowie polityczni;
7. wzywa rząd Wenezueli do przestrzegania konstytucji i do przedstawienia kalendarza wyborczego, który umożliwi wolne i przejrzyste wybory;
8. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję przyjętą przez Stałą Radę OPA w dniu 3 kwietnia 2017 r. i wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do jej poparcia; wzywa ponadto wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do aktywnego zbadania innych środków, które umożliwią UE konstruktywne promowanie stabilizacji politycznej w Wenezueli i przywrócenie porządku demokratycznego dzięki skutecznemu korzystaniu z demokracji i praworządności w ramach konstytucji Wenezueli;
9. wzywa Radę do rozważenia możliwości nałożenia ukierunkowanych sankcji i innych środków nacisku na urzędników i wszelkie osoby odpowiedzialne za łamanie praw protestujących lub demokratycznej opozycji;
10. wzywa rząd Wenezueli do poszanowania i zagwarantowania konstytucyjnego prawa do wolności pokojowych zgromadzeń; wzywa władze Wenezueli do zagwarantowania bezpieczeństwa i swobody wykonywania praw wszystkim obywatelom, w szczególności obrońcom praw człowieka, dziennikarzom, działaczom politycznym i członkom niezależnych organizacji pozarządowych, którzy narażeni są na większe ryzyko ataków i arbitralne zatrzymania;
11. wzywa władze wenezuelskie do umożliwienia niesienia pomocy humanitarnej w kraju w trybie pilnym oraz do dopuszczenia organizacji międzynarodowych, które chcą pomóc najbardziej dotkniętym grupom społeczeństwa;
12. ponawia swój pilny apel, by jak najszybciej wysłać do Wenezueli delegację Parlamentu Europejskiego, która poprowadzi dialog ze wszystkimi stronami zaangażowanymi w konflikt;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.